Quelle: https://manuscripta.at/?ID=388
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

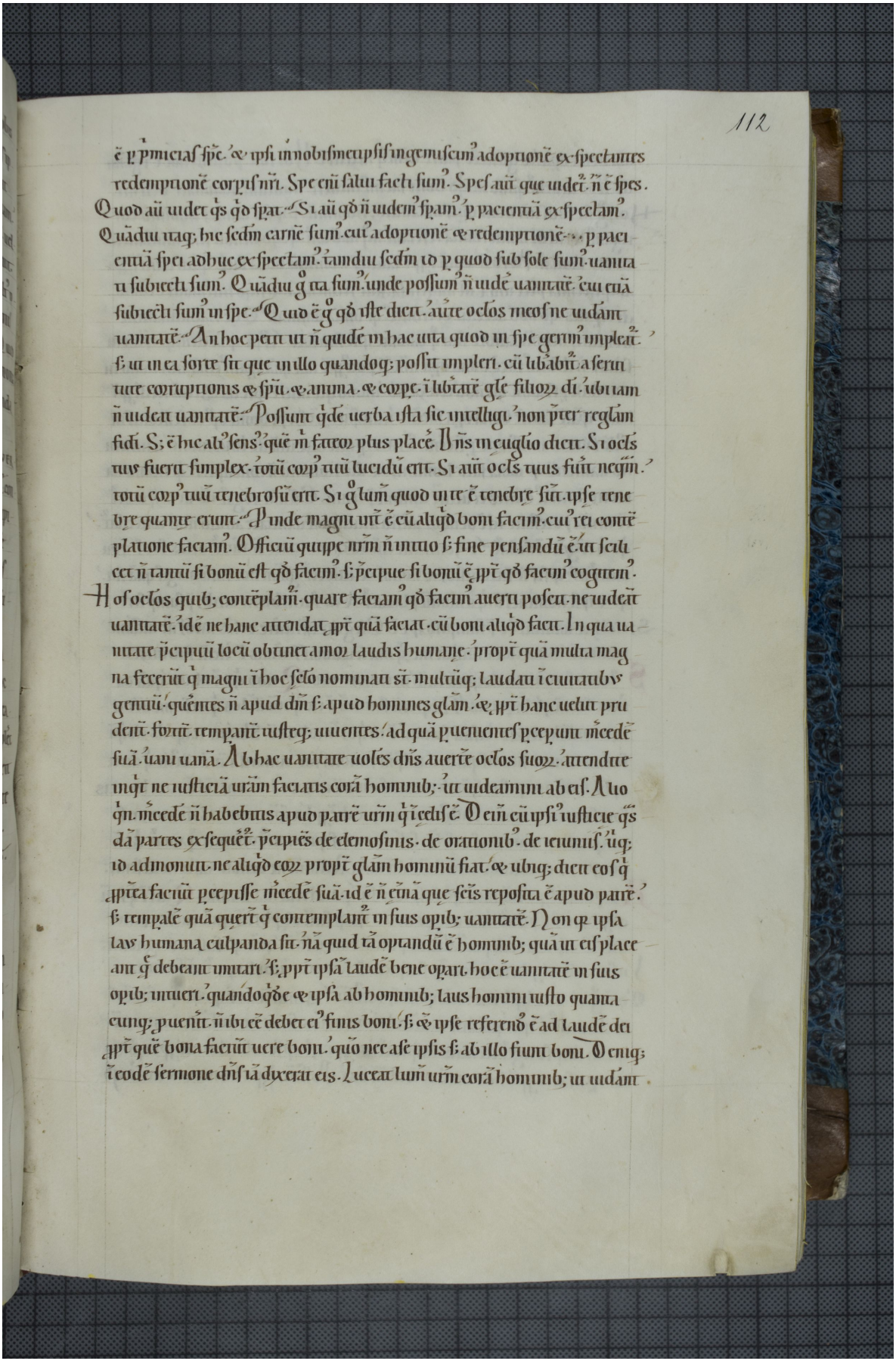

112

ē p̄ p̄mīcias ſp̄c. & ipſi in nobiſmetipſis ingemiſcim⁹ adoptionē expectantes
redemptionē corpis nr̄i. Spe enī ſalui facti ſum⁹. Spes aūt que uidet⁹ nō ē spes.
Quod aū uidet qs q̄d ſp̄at. Si aū q̄d nō uidem⁹ ſp̄am⁹ p̄ patientiā expectam⁹.
Quādiu itaq; hic ſecm̄ carnē ſum⁹ cui⁹ adoptionē & redemptionē . . p̄ pati
entiā ſpei adhuc expectam⁹ tamdiu ſecm̄ id p̄ quod ſub ſole ſum⁹ uanita
ti ſubiecti ſum⁹. Quādiu g̈ ita ſum⁹ unde poſſum⁹ nō uidē uanitatē cui eā
ſubiecti ſum⁹ in ſpe. Quid ē g̈ q̄d iſte dicit. Auerte oculos meos ne uideāt
uanitatē. An hoc petit ut nō quidē in hac uita quod in ſpe geri⁹ impleāt
ſ; ut in ea ſorte ſit que in illo quandoq; poſſit impleri. cū habebit⁹ a ſeru
ptione corruptionis & ſpū. & anima. & corpe. in libertatē gl̄e filioꝝ dī. ubi iam
nō uideat uanitatē. Poſſum⁹ q̄dē uerba iſta ſic intelligi. non p̄ter regulam
fidei. S; ē hic alī⁹ ſens⁹ qui⁹ mihi facto plus placē. Dns in euāgelio dicit. Si oculus
tuus fuerit ſimplex. totū corp⁹ tuū lucidū erit. Si aūt oculus tuus fuit nequā.
totū corp⁹ tuū tenebroſū erit. Si g̈ lumen quod in te ē tenebre ſunt. ipſe tene
bre quante erunt. Unde magni uir ē cū aliq̄d boni facim⁹ cui⁹ rei cōtē
plationē faciam⁹. Officiū quippe nr̄m nō intuitio ſ; fine penſandū ē. ut ſcili
cet nō tamū ſi bonū eſt q̄d facim⁹. ſ; p̄cipue ſi bonū ē. p̄p̄t q̄d facim⁹ cogitem⁹.
Hos oculos quib; contēplam⁹. quare faciam⁹ q̄d facim⁹ auerti poſcit ne uideāt
uanitatē. idē ne hanc attendat p̄p̄t quā faciat. cū boni aliq̄d facit. In qua ua
nitate p̄cipuū locū obtinet amor laudis humane. p̄p̄t quā multa mag
na fecerūt q̄ magni in hoc ſeculo nominati ſūt. multūq; laudati ciuitatibus
gentiū. quēmes nō apud dm̄ ſ; apud homines gl̄iam. & p̄p̄t hanc uelut pru
dentū. fortū. temperātū. iuſtoq; uiuentes. Ad quā p̄uenientes p̄cepta mēdē
ſua. uana uana. Ab hac uanitate uolēs dns auertē oculos ſuos. attendite
inq̄t ne iuſticiā uram faciatis coram hominib;. ut uideamini ab eis. Alio
q̄n mercedē nō habebitis apud patrē uīm q̄ in cēlis ē. Dein cū ipſi⁹ iuſticie q̄s
dā partes exſequēt. p̄cipiēs de elemoſinis. de oratione. de ieiunio. iūq;
id admonuit ne aliq̄d coꝝ propt gl̄iam hominū fiat. & ubiq; dicit eos q̄
p̄p̄ta facerē p̄cepiſſe mercedē ſuā. id ē nō cōmā que ſcīs repoſita ē apud patrē.
ſ; temperāte quā querit q̄ contemplam⁹ in ſuis opib; uanitatē. Non q̄ ipſa
laus humana culpanda ſit. nā quid tā optandū ē hominib; quā ut eis place
amus q̄ debeam⁹ imitari. ſ; p̄p̄t ipſā laudē bene operari. hoc ē uanitatē in ſuis
opib; intuēri. quando q̄dē & ipſa ab hominib; laus hominum iuſto quanta
cunq; p̄uenit. nō ibi cē debet ei⁹ finis boni. ſ; & ipſe referendō ē ad laudē dei
p̄p̄t quē bona facerē uere boni. quō nec aſe ipſis ſ; ab illo fiunt boni. Omnia
in eodē ſermone dns ita docuit eos. Luceat lum̄ uīm coram hominib; ut uideant